

[Morten Lange.]

fordi en hel række af kurserne ligger her i København. Det vil ikke være praktisk yderligere af en anden grund, som det ærede medlem fru Else-Merete Ross var inde på, og som jeg mener er vigtig: dette internationale uddannelsescenter skal og må ikke bygges, uden at det har et ganske væsentligt kollegieafsnit, også af hensyn til hvad man tænker på i retning af punkt C, stipendier til studerende fra udviklingslandene. Det er meget rart at invitere folk herop; men sådan som kollegiesituationen ligger, har vi ingen steder at anbringe dem, vi har ikke plads på vore kollegier, vi kan ikke engang skaffe plads — ja, ikke skaffe plads til noget som helst; vi har en så kaotisk kollegiesituation, at vi simpelt hen bliver nødt til at gøre noget. Vore egne studenter kan klare sig et stykke tid, men at en u-landsstudent skal ind på kollegium den dag, han kommer, det kan rent teknisk ikke lade sig gøre. Jeg håber altså, at vi kan få bekræftet, at der med etablering af et internationalt uddannelsescenter også kan tænkes på en kollegieføj, som kan huse ikke alene de kursusstuderende, det drejer sig om, men også nogle af de øvrige studerende, vi har tænkt at få herop. Hvis det ikke er meningen, tror jeg vi må diskutere sagen yderligere og eventuelt finde frem til, at en del af midlerne anvendes til kollegiebyggeri, som jeg sætter meget højt på listen over det nødvendige.

Hvad angår ombygning og udvidelse af Den internationale Højskole i Helsingør, vil det selvfølgelig være interessant at vide, hvor meget man stiler efter, og hvilke kurser man vil binde sig til; men jeg har megen sympati for ideen og skal bestemt ikke stille mig hindrende i vejen for forslaget gennemførelse på det område.

Hvad endelig angår stipendiebeløbene, er det også noget, der har min sympati, men som sagt det kræver, at der bliver skabt virkelige forudsætninger for, at vi kan uddele disse stipendier. Jeg anser ikke stipendier for at være den allerlykkeligste form for u-landshjælp, men dog en af dem, der kan bruges i rimeligt omfang, men kun hvis forberedelserne er tilstrækkelige, og som sagt hvad dem angår, sætter jeg kollegiebyggeriet på en meget vigtig plads.

Jeg håber, at det fremgår af det, jeg har

sagt, at vi fra vor side har sympati for den anvendelse af disse midler, der her er foreslået. Vi vil gerne diskutere en hel del af detaljerne, inden vi binder os definitivt; men vi er enige i, at det er en rigtig linje, der er lagt. I øvrigt er jeg igen enig med det ærede medlem fru Else-Merete Ross i, at det formodentlig vil gavne, hvis vi ikke alene i udvalget, men også her i salen engang ved lejlighed inden alt for længe kunne høre lidt om, hvad u-landsudvalget nu er nået frem til, hvilke retningslinjer der er lagt, ellers ender det med, at vi lovgiver sådan lidt bidvis og måske taber oversigten over, hvorledes hele programmet arter sig.

Arne Bertelsen: Jeg vil gerne begynde med at spørge den højtærede minister om, hvorfor der faktisk er blevet et beløb på 4,8 mill. kr. til rest af Marshallhjælpen. Man undrer sig lidt over, at der ikke har kunnet findes anvendelse for disse midler til det oprindeligt fastsatte formål. I denne forbindelse kunne man måske minde om, at produktionsmidlerne, maskiner, bygninger, skibe, og især landbrugets produktionsmidler, jo er blevet forringet betydeligt i de år, der er forløbet, på grund af forringet forrentning og forringet investering, og man kan derfor undre sig lidt over, at vi ikke har kunnet bruge Marshallmidlerne; om grunden til dette vil jeg gerne spørge den højtærede minister.

Det lovforslag, som vi her stilles over for, er jo noget af et fait accompli. Man har en aftale med den amerikanske ambassade om, hvordan disse penge egentlig skal anbringes, og nu skal vi altså tage stilling til det. I og for sig har jeg ikke noget imod det fait accompli, men jeg kan ikke helt lide den måde, det forelægges på; det er dog trods alt folketinget, der bestemmer.

Jeg kan meget vel støtte tanken om at anvende disse midler til u-landshjælpen, og jeg er også helt indforstået med, at 1,1 mill. kr. benyttes til udbygning af Den internationale Højskole i Helsingør og 1,5 mill. kr. stilles til rådighed for stipendier til studerende fra udviklingslandene. Jeg har heller ikke noget imod, at man i stedet for måske hjælp med til kollegiebyggeriet.

Den tredje post har jeg derimod noget svært ved at stemme for. Der står uden videre i bemærkningerne til lovforslaget, at